

Pol Bordas: «Vinc d'allà on no vols anar, on col·lideixen els sentiments i no saps estar bé amb tu mateix»

Estrenem en exclusiva el nou videoclip del cantant gironí, «Context», i parlem amb ell del seu debut, 'el dia més curt de la setmana'

Pol Bordas | Michel Paris

Pol Bordas és un artista urbà de Girona que, amb només 19 anys, va guanyar el Premi Cases de la Música del Concurs Sona9. Amb el grup **Le Terrier Crew**, va començar a fer les primeres passes en la música urbana, acompanyat dels seus amics. Des d'aleshores, el músic ha anat evolucionant fins a demostrar ser un artista eclèctic i en constant recerca, obrint-se varietat de branques del *hip-hop* i col·laborant amb artistes variats. Ara, acaba de debutar amb l'EP *El dia més curt de la setmana* (Cases de la Música, 2021), del qual descobrim el clip "Context", tot parlant-ne amb ell.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=CtfVeOh-PHM>

"Context", produït per **Scotty DK (Mi Amargo, Spxxn P, Mama Dousha)**, és la cançó que obre el nou EP de **Bordas** i la darrera que va escriure: "Precisament per haver-la fet la darrera, hi he pogut presentar el context de l'EP i convertir-la en la introducció, perquè en materialitzar-la, ja sé tot el que hi passa", explica **Bordas**. "Els primers setze versos són un poema que vaig dedicar a la meva mare pel seu aniversari, exceptuant el retoc final de 't'estimo papa, t'estimo mama'. La resta de la lletra va sortir de manera molt orgànica, tot i que la tornada va costar!".

El videoclip -dirigit per Yan Visuals (Joan Carolà) i tot l'equip format per Joaquim Hugas, Estel Fàbrega, Michel Paris i Cristina Ramon- és gravat a casa de l'artista. "La intenció era que tingués una explicació artística amb certa semblança a la portada, que es vengués de la mateixa manera", recorda el músic. "Mostra la col·lisió de sentiments i emocions, i l'enteniment d'aquests. I ho fa amb jocs de plans, presentant el contrast entre estar bé i estar malament, el fora i el dins, el fred i la calor."

"Soc en Pol, d'allà on no vols venir" dius a la darrera cançó de "Tombones i barnús". Qui és en Pol i d'on ve?

En **Pol** és un xaval a qui li mola fer música, i que va començar ja fa un temps, amb la broma. De mica en mica, amb moltes ganes i hores, he millorat. M'he apuntat a algun concurs, m'ha funcionat, i la gent s'ha fixat en la meua proposta. Gràcies a això, he materialitzat la meua idea de manera més professional i amb més possibilitats. Dit això, la frase que cites no la interpreto així: en **Pol** ve d'allà on no vols anar, d'on costa estar, on col·lideixen els sentiments i el fet de processar-los. D'on no saps estar bé amb tu mateix, ni amb l'entorn.

Vas decidir utilitzar el teu nom personal com a nom artístic, com si parléssim d'un cantautor més que d'un artista urbà.

Perquè soc un joglar [RIU]. Quan vaig començar a penjar cançons amb **Le Terrier** em vaig dir de buscar un nom artístic, perquè fos més *catchy*. Tots els noms que se'm van acudir eren idees de coses ja preexistents, i al final vaig acabar pensant: "no sé per què li dono tantes voltes, si el que vull és parlar de mi!", i per això vaig acabar decidint posant el meu propi nom, perquè res és més meu que jo mateix.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=NWt5lnYS77k>

'El dia més curt de la setmana' és el teu primer treball d'estudi, i sembla que continua el teu anterior projecte amb Scotty DK titulat "Mitjanit". Quina continuïtat li has volgut donar?

Hi ha continuïtat en el sentit que "Mitjanit" marca el punt d'inici de la meua proposta de manera més compacta. El que havia publicat abans eren senzills, que n'hi ha que m'agraden molt i n'hi ha que no, però no tenien una intenció clara de voler presentar una imatge, un so, una intenció. Crec que amb "Mitjanit" vaig travessar el llindar qualitatiu, amb una proposta molt més premeditada i treballada. Per la seva banda, *El dia més curt de la setmana* és com una carta de presentació, on presento què vinc a fer a l'escena, què hi vinc a expressar. Realment, no he buscat que sigui un so meu, no he pensat a sonar d'una manera o una altra. Ha sigut un procés de metamorfosi, en què començava una cançó d'una manera, i acabava sonant diferent. Si hagués tingut un mes més per fer l'àlbum, hauria sigut totalment diferent.

"Neckisses" és la cançó més ballable del treball; recorda a cançons antigues teves com "Cara cara" amb Enzzo o "Eterna" amb Lil Geri. I, com tot l'àlbum, mostra un Pol enamorat. Creus que l'amor té molt pes en l'EP?

Sí, bàsicament, és tot d'amor. L'EP és reflex d'un sentiment d'una etapa de la meua vida, que he de dir que se m'ha fet curta. Si d'aquí a dos mesos hagués de penjar aquest disc, probablement no ho faria perquè no podria... Ja m'està fent mal penjar-lo ara. "Neckisses" és la que menys forma part de tot això, perquè la vaig començar a escriure abans i sense pensar en ningú en concret, en una època en què simplement em dedicava a jugar amb rimes, fer coses xules i deixar anar la imaginació.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=zXuKELgee6I>

A "i.", el productor Scotty DK t'ha fet cantar sobre un techno. També veiem detalls d'aquest estil a les bases de Jan Aygua i Oscar Latorre. Quin paper han tingut els productors en aquest projecte?

No puc estar més content de treballar amb gent com l'Scotty, en Jan i l'Oscar, que em presenten oportunitats que no se'm donaven. La influència bàsica de "i." va ser **Rusowsky**. Crec que ens vam basar en "So so". Volia una instrumental d'aquest estil, un *techno-dance-chill*. Si hagués fet

un disc amb bases d'internet o amb altres productors hauria sigut totalment diferent, no sé si millor o pitjor, però jo estic content amb com ha sortit. La primera versió de "Neckisses" la vaig fer durant el confinament, quan vaig rebre el primer *beat* d'en Jan, i sonava totalment diferent. Quan vam poder quedar, vam canviar mil coses, des d'estructura a melodies. Cançons com "Tombones i barnús" o "i." han canviat molt també a l'estudi.

"Si escric, no dormo i si no escric, no puc dormir", dius a "Dos quarts menys cinc de dotze". Quina faceta mostres en aquesta cançó?

És una declaració d'intencions. És la primera cançó que vaig escriure quan estava flipat per a la persona a qui he dedicat aquest EP. És una declaració d'amor, amb set o vuit referències a cançons que escoltàvem ella i jo quan començàvem a quedar: per exemple, "*et canto cançons plenes d'amor*" fa referència a **Ariox**, "La primera persona del plural" és un tema de **Sharif**, i "*no hace falta ya que me lo cuentes*" és de "Ya no te hago falta" de **Sen Senra**.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=sTBSK4ih2ms>

Tot i haver estat col·laborant amb infinitud d'artistes durant aquest, any no hi ha cap col·laboració vocal en l'EP. A què es deu?

He decidit que no hi hagi col·laboracions precisament per això: n'he fet moltíssimes, però em faltava presentar el meu projecte personal. Col·laboracions en puc fer sempre, sempre en faré, i en segueixo tenint ganes: treballar amb altra gent és la millor manera d'aprendre. Tot i això, vaig voler fer un projecte una mica més tancat i veure com me'n sortia jo, fora de la meua zona de confort.

"Vull omplir una sala per després desallotjar-la i sentir-me encara més sol", vas dir a "Casa", la primera cançó que vas publicar a Spotify. Això és el que esperes fer a La Mirona el pròxim 3 de desembre?

Emplenar-la del tot, no ho sé, però emplenar-la bastant, jo crec que és probable. I desallotjar-la, no ho crec, perquè quan s'acabi marxem de festa! [RIU]. Jo crec que ho petarem.